

Pour le Canada :

Pour la Nouvelle-Zélande :

L.S. D. J. JORDAN.

Pour la Grèce :

L.S. N. POLITIS.

Pour la République d'Haïti :

Pour l'Italie :

L.S. V. CERRUTI.

Pour les colonies italiennes d'Erythrée, de Cyrénaïque,
de Tripolitaine et des Somalis :

L.S. V. CERRUTI.

Pour le Japon :

L.S. MITANI.

Pour le Luxembourg :

L.S. Ant. FUNCK.

Pour le Maroc :

Pour la Norvège :

L.S. GRONVOLD.

Pour la République de Panama :

Pour les Pays-Bas et les Indes néerlandaises :

L.S. J. LOUDON.

Pour le Pérou :

Pour la Pologne :

L.S. J. LUKASIEWICZ.

Pour le Portugal :

Pour la Roumanie :

L.S. C. CESIANO.

Pour la Suède :

L.S. E. HENNINGS.

Pour la Suisse :

L.S. DUNANT.

Pour la République Tchécoslovaque :

L.S. Stefan OSUSKY.

Pour la Tunisie :

L.S. TRONET.

Pour l'Union des Républiques soviétiques socialistes :

L.S. Eugène HIRSCHFELD.

Pour l'Uruguay :

L.S. Pablo PENANDO.

Pour la Yougoslavie :

L.S. Bojidar POURITCH.

435. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

De behoefte heeft zich doen gevoelen, het op 21 Juni 1920 te Parijs gesloten internationale verdrag tot oprichting van een Internationaal Instituut voor Koeltechniek, bij welk verdrag ook Nederland en Nederlandsch-Indië partij zijn en dat hier te lande werd goedgekeurd bij de wet van 11 November 1921, *Staatsblad* n°. 1164, aan een herziening te onderwerpen. De Fransche Regeering heeft daartoe een aantal wijzigingen, meest van technischen aard, ontworpen, welke aan de verschillende verdragsstaten zijn toegezonden. Nadat deze zich daarmede in beginsel accoord verklaard hadden, zijn de wijzigingen in het Uitvoerend Comité en vervolgens in de Algemeene Vergadering van het Internationaal Koude Instituut behandeld, welke laatste tenslotte in haar zitting van 23 November 1934 de voorgestelde wijzigingen aanvaardde.

Door bemiddeling wederom van de Fransche Regeering zijn daarna de voorgestelde wijzigingen, zooals zij door de belanghebbende instanties waren aanvaard, nogmaals aan de verschillende verdragsstaten ter goedkeuring voorgelegd, waarna genoemde Regeering tot 31 Mei 1937, welke datum als datum van sluiting van het herziene verdrag wordt beschouwd, gelegenheid heeft gegeven dezen nieuwen tekst door regeeringsgevolmachtigden te doen onderteekenen. Voor Nederland en voor Nederlandsch-Indië is dit laatste door Hr. Ms. Gezant te Parijs geschied.

De totstandgekomen afwijkingen van den tekst van het verdrag van 1920 zijn niet van groot belang. Zij betreffen in hoofdzaak een verandering in de samenstelling en werking van de verschillende organen van het Instituut (artikelen 4, 5, 6 en 7).

Verder is een wijziging gebracht in de wijze van vaststelling der door de verschillende verdragsstaten te betalen jaarcijzen, welke, teneinde het Instituut onafhankelijk van de koersfluctuaties van den Franschen franc vaste inkomsten te waarborgen, thans in goudfranken van een zeker gehalte zijn bepaald (artikel 9).

Tenslotte is nog de redactie der bepaling, welke betrekking heeft op het lidmaatschap van het Instituut van geen soevereiniteit bezittende rechtspersonen, meer in overeenstemming gebracht met de regelen van internationaal recht (artikel 1).

Alvorens het aldus herziene verdrag kan worden bekrachtigd, behoeft het de goedkeuring der Staten-Generaal. Het onderhavige ontwerp van wet strekt tot het verkrijgen dier goedkeuring.

De Volksraad van Nederlandsch-Indië heeft in zijn vergadering van 8 Februari 1939 besloten te adviseeren tot aanneming van het onderhavige wetsontwerp. Het advies van dat college is ter voldoening aan het bepaalde in het 2e lid van artikel 71 der Indische Staatsregeling in afdruk hierbij gevoegd.

De Minister van Economische Zaken,
STEENBERGHE.

De Minister van Koloniën,
CH. WELTER.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
J. PATIJN.